

CAPUT VII.

De Provocatione ex Lege diffamari.

§. 73.

Si quis se jactaverit, tertium sibi Debitorem esse, huic posteriori fas esto, diffamantem coram suo, provocantis videlicet, Judice convenire, ac postulare, ut ille de asserto suo docere jubeatur, secus vero perpetuum silentium eidem super debito prætenso imponatur.

§. 74.

Provocans objectum controversiæ, & debitum, de quo provocatus se jactaverit, perspicue exponat, ac simul adminicula legalia, quibus jactationem a provocato factam, in casu, quo eadem negata fuerit, demonstrare confidat, rite producat.

§. 75.

Super hac Provocatione Judex provocato injungito, ut ad jactationem sibi imputatam respondeat, aut pro re nata Petitionem suam

porrigat, vel secus perpetuum silentium sibi eadem in causa impositum iri sciat.

§. 76.

Provocato hunc ad finem iidem Termini præfigendi sunt, qui e præscripto §. 39. Reo convento pro responsione præsentanda assignari debent.

§. 77.

Quod si provocatus, vel responsionem super imputata sibi diffamatione, vel petitionem suam debito tempore porrexerit, in priori casu, quemadmodum super alia quavis Responsione seu Exceptione, in altero vero, sicut super alia quavis actione, seu Petitione judiciali procedendum est.

§. 78.

Si vero Provocatus in Neutro morem gesserit, Judex eidem ad Postulationem provocantis statim perpetuum silentium imposito. Causam vero, cur id fiat, clare exprimito.